

1925. 28. sz.

A Társaság

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Szerkesztőség: Budapest, I., Horthy Miklós-
út 1. Telefon: József 110-88 és József 58-58.
Fogadóórák délután 3-5-ig.

Felölös szerkesztő és kiadó:
MIKICH KÁROLY

Kiadóhivatal: VI., Aradi-utca 14. Tel.: 22-87
és 67-90. — Előfizetési ára: Egész évre
400.000, 1/2 évre 210.000, 1/4 évre 110.000 K.

URIBARREN

Így hívják azt a kis kastélyt, melynek örökzöld borostyánnal befutott falai között még nem is olyan régen Uribarren, Lequeitio grófja és mindig mosolygó, hófehérhajú, bájos nagyszony fele-

Uribarren — árva lett, idegen, nem ismert, nem szeretett kezekbe került. De egyszer csak megtudták a lovagias spanyol hon igazán gavallér baszk grandjai, hogy királyukhoz vendég érke-

Ottó király kerékpáron

Ottó király lóháton

sége éltek. Boldogok voltak, hiszen meg lett volna mindenük, ami egy mindenkitől tisztelt, derűs élethez szükséges, de a legtöbbet érő kincs, amiért pedig a nagyszony talán életét adta volna s amiért éveken keresztül naponta szaladt át fekete fátylában a kis város nagy templomába hosszú órákat forró imák között tölteni, csak a gyermek, csak az hiányzott. És bele kellett a változhatatlanba nyugodniok. Lequeitio mint szentekét őrzi emléküket, hiszen mindenüket, egész vagyonukat, amiből kápolnák, kórházak, menhelyek és iskolák emelkedtek, annak a városnak adták, melyet annyira szerettek s melynek ősrégi dómjában gyermekeiket szerették volna keresztvíz alá tartani. Haláluk után a ház —

A lequeitioi Uribarren kastély
Paikert Géza felvételei

zett, egy száműzött, tragikus sorsú özvegy, kinek nyolc kis árva gyermekével együtt voltaképpen nincs hova lehajtani fáradt fejét, nincsen állandó, meleg otthona, melyet sajátjának mondhatna. Ekkor mutatták meg igazi úri mivoltukat Vizcaya nemes főurai. A tartományi ülésen sajátjukból adtak össze annyit, melyből Uribarren palacióját megvehették és teljesen ingyen ajánlották fel a messziről jött, támasznélkül álló szomorú, halálosan szomorú sápadt asszonynak, aki egy „köszönömön” kívül semmi másért nem adhatott. És egyszer csak újra mesterek jöttek az elhanyagolt házba, emeletet húztak a régi falakra, dolgoztak, rendbehoztak mindent és régi fényben, új köntösben várta Uribarren új úrnőjét. Ünnepi díszben, harangzúgás mellett fogadta Lequeitio polgármestere a tanács

és lakosság élén az új úrnőt és nyolc apró, árva gyermekét. Keményen, darabosan, de azért valami végtelen lágysággal hangzottak el az egyszerű ember még egyszerűbb szavai: „A mi kis városunk jótevőjének, Uribarren grófnak, állandó forró kívánsága volt, hogy e szerény hajlék falai csengő gyerekcacagást, csiljengelő gyerekörömök visszhangját verjék vissza. Életében ez neki nem adatott meg. De a jó Isten most halála után kárpótolta őt, amidőn most végre teljesíteni tudjuk jótevőnk óhaját, mert íme ezentúl e falak mögött megjelenő jóságos lelke, nyolc aranyos gyermek vidám kacagásában, ártatlan mosolyában gyönyörködhetik”.

Azóta itt lakik ez a szomorú asszony, kinek halovány ajkait oly hosszú idő óta most először hagyta el hálás, meleg mosoly, akinek szeméből egy drága könnycsepp esett átölelt gyermekeire, aki annyi fenséggel és hittel tudja mártírsorsát viselni s mindennek fizetségül csak imádkozni tud hazája boldogságáért.

*

Egy nap Uribarrenban: Reggel még egy jó hideg tuss, felöltözködés, azután hajrá, rohan a kis király le a házikápolnába, a nyolckor kezdődő diákmisére. Még éppen jókor. *Blazovich Jákó* pápai bencésdirektor rendtársa és helyettese, *Bánhegyi Jób* tisztelendő tanár úr, csak most készült el a miseruha felöltésével, van még idő a piros ministránsruhába bujni. Megérkeznek a felséges anya és a kis testvérek, csöngetve vonul be misekönyvvel a karján a pap előtt a királyi ministráns. Utána reggeli bizony csak forró tej és barna házikenyér. Kilenckor lovaglás. Szegény *Cziráky József grófnak* — aki a szabadságukat otthon Fehérvár-csurgón töltő, az egész ország háláját megérdemlő, aranyos magyar szívű *Károlyi József grófékat* helyettesíti, — van elég dolga háborús emlékekkel ékeskedő lábaival biciklin utolérni a lovagló pályára száguldó felséges tanítványát. De ott azután feléled az öreg huszárcapitány a grófban s alaposan kifárasztja a nagyszerűen lovagló kis lovast. — „Felső, vigyázzon, ne oly gyorsan, még leesik, ... a ló” — mondja gyakran, de azért ne molyan szigorúan, mint amilyennek látszani szeretne. Tíz óra. Ez már a komoly tanulás jegyében folyik, sőt egész félegyig váltakozik a diákszobában Homér Arannyal, Goethe a fizikával és történelem a számtannal. Így megérkezik az ebéd ideje. Bizony akármilyen szép menükártyát ír is *Szécsen Erna grófnő*, — aki nagy lelkesedéssel helyettesíti a szintén szabadságon lévő *Gudenus báróékat* a házi rend pontos betartása érdekében, — mégis sokan, nagyon sokan esznek Pesten külön ebédet, mint amilyent itt a felséges család eszik.

Ebéd után egy rövid dolce far niente . . . lenne, ha véletlenül itt nem lenne *Vastagh* szobrászművész, akinek kemény egy órát kell a kis királynak ülni, most készülő mellszobra érdekében. Most egy kis sport következik.

A tenger egy kicsit viharos, sem evezni, sem fürödni most nem lehet, tehát komoly tennismatch kezdődik azon a pályán, melyet *Károlyi gróf* építtetett a kis fenségeknek. Itt már *Keleti* titkárral együtt nekem is dolgom akad, nemcsak a labdaszedésben, hanem bizony a komoly tréningben is.

Az egész picikék, — akikre most itt a kertben *Auersperg Lily hercegnő* vigyáz, — szent áhitattal nézik, miként veri 13—11-re az *Ottó—Etelka* pár, a lelkes, de kevésbé állóképes *Róbert—Félix* fhgi párt. Négy óraker újra a könyveknél. Most azonban már nem száraz matematika, hanem zengő idegen nyelvek gyakorlása folyik, hat óráig. Ezután közös kirándulás a közeli hegyekbe, vagy a *Palacio Uribarren* kertfalait ostromló isteni tenger sziklás partjaira. Hét óraker, a mai nap igen fontos eseménye, a bicikliverseny van programmban, melyre már egy hét óta folyik az előkészítő tréning s melynek biztos favoritja *Róbert* fhg. *Uribarren* hosszú kertjében zászlók jelzik a versenypályát. A kis király biciklijére még hozzá szabályszerű sidecarvan felszerelve, amelyben azonban ezúttal nem ül senki. A kevésszámú, de azután tényleg előkelő közönség elhelyezkedik. Izgatott moraj. *Taps*. *Cziráky gróf* a stopperját nézi. Óriási meglepetés! A kis *Félix* fhg. gyönyörű finisben mindenkit megelőzve, boldogan veszi át az elsőnek kijáró óriási kotillont. Félnyelckor vacsora. Éppen úgy, mint ebédnél, itt is csak a négy nagyobb gyermek ül a királyné ebédlőjében, valamint a jóságos, de mindig szigorú udvari nevelőnő *Kerssenbrock Teréz grófnő*, kinek legfelsőbb felügyelete alá tartozik az egész bájos gyermeksereg. Ennél az asztalnál lesznek a nap legfontosabb eseményei megtárgyalva, vajjon, hogy szaladt a kis ló, hogyan ördítozott a *Petra* csacsi, hány labda veszett el már a tennispályán, mi nehezebb, francia vagy angol, mit csinálhatnak a szabadságra ment *Dégenfeld Henrik gróf* és *Mensdorff Viktória grófnő* (*Apponyi Albertné* grófnő unokahuga), alszik-e már ilyenkor otthon a csurgói ősi kastélyban a legkedvesebb játszótárs, a gyönyörű kis *Károlyi Pista*, gondol-e most *Lequeitiora* a kis *Pista* édesanyja, a gyermekektől imádott *Károlyi Józsefné grófnő* és még Isten tudja hány országos fontosságú, nagyjelentőségű kérdés. Vacsora után a kis király leszökik a kápolnába. Csöndben leborul imázsámolyára és imádkozik. Imádkozik egy drága, jóságos apáért, akinek oly korán kellett meghalnia, imádkozik az édes, a kicsi, a kifosztott és mégis oly drága hazáért, a mi hazánkért.

Kilenc óraker már csöndesek a gyermekszobák, a kicsinyek, az ártatlanok mély, igazi álmát alusszák.

Így tűnik el ezerkilencszázhuszonötben egy csöndes nyári nap II. *Ottó* ifjú magyar király életéből . . .

Lequeitio, 1925 július hava.

Paikert Géza.

SZÉPASSZONY TOLLA

Regény. Írta Ráskai Ferenc

(Folytatás)

Az is idegesítette, hogy Vera túlsokat döngicsélt, lábatlankodott Döngi körül. A Sturm-pince három pincérlánya között Vera volt a legfiatalabb, legkedvesebb, legcsinosabb; csak éppen valamikéivel hosszabbra nőtt a nyelve, ami, beszédközben odaütödvén fogainak sövényéhez, mi tagadás, a beszédjét pöszvévé tette.

De elmúlt a drukkja, el az idegessége, mert Döngi rászólt a lányra:

— Vera, hozd rendbe az asztalt és háromig, zárásig, mindössze a sörre legyen gondod! Jössz a friss pohárral, azután lábujjhegyen el. Ha nem lesz ellened panasz, jutalmad nem marad el. Zárás után, isten neki fakeszt, elviszlek a Moulin Rouge-ba. Jó lesz?

Vera csak mosolygott boldogan és már szellett is el az asztaltól.

— Nos, folytassam? — fordult Döngi Kósárhoz. — Nem únja még?

— Micsoda kérdés!?

— Azaz, hogy folytatásról, már mint részletező folytatásról szó sem lehet. Reggel ötig se lennék készen, ha töviről-hegyire beszélném el, mint folyt életem tovább a Szamos mellett. Meg aztán nem is tellenek benne örömöm. Ami ezután következett, folytonos hiábavaló lázadozás. Nappali életem ott telt el a Bonidesz-házban. De ami reményt szerelmes szívem fölrepített, egytől egyig szappanbuboréknak bizonyult. Ha hasonlítani akarom valamihez, valakihez az én akkori életemet, gondoljon az olyan szobaleányra, akivel a házigazda viszonyt folytat, de amit a feleség bizonyos okokból tudomásul nem vesz. Ami cikk Bonidesz aláírásával napvilágot látott, valamennyit én

írtam. Arévemen Bonideszt publicisztikai, sőt politikai tekintély vette körül. A tollam Bonideszt az erdélyi kormánypolitikának irányítójává tette, házat pedig a kolozsvári guvernementális korifeusok gócpontjává. Kedvéért hetenként kedden és pénteken vacsora. Ezeket a vacsorákat csak messziről szagolgattam. Láthatja, még a szerető szobalánynál is meg-alázottabb sors jutott osztályrész-

szemül a Bonidesz-házban. Az ilyen szobalány legalább kiszolgálhat, sűröghet-foroghat az úrnak asztala körül... Érti? A keddi és pénteki vacsorákat mint politikai vacsorákat az én agyam főzte

Arany Margit Halász Vilma felvétele

Schaumburg-Sippe
hercegi udvari pince
Villány.

Régi pezsgőt (1908, 1911, 1913)
finom palackborot

Kapható az elsőrendű csemegeüzletekben
Központi iroda: Budapest, V., Béla-u. 8.

össze. Bonideszből politikust az én tollam csinált, de engem a sötét háttérbe rúgtak. Nekem csak diktálnom volt szabad a Bonidesz-ház földszintjén.

Éreztem, láttam, hogy az asszony csapta be előttem az emeleti ajtókat. Első találkozásunkor tapasztalható zárkózottsága, szavainak hideg választékossága az apjától, a vőlegényétől tartó leány óvatosságának tetszett. Holott a lénye ilyen hideg, az embert állandóan üvegfal mögül leső; mégis mind szerelmesebb lettem, ha ugyan idegeim bomlottsága még elbírta volna a legkisebb érzelemlökést. Mint említettem, a ház emeletén a lakások, a földszinten meg az irodahelyiségek voltak. Nem egy hét úgy mult el, hogy csak egyszer láttam. Igaz, megvolt az irodai különszobám, havi kétszáz koronám, azt csináltam, amit akartam, de nekem nem ez kellett. Én Faust-Bonideszszel Margit-Hilda kedvéért kötöttem vészszöveget.

Bosszúra gondoltam... Előbb szentimentáliskodtam... Verseket, hangulatrajokot írtam, amikben új szerelem ébredését zengtem...

Naív erőlködésnek bizonyult valamennyi. Az én szfinxem nem mozdult, nem reagált. Mire a boszszúnak vastagabb végét ragadtam meg. Tudtam, hogy a Bonidesz-ház vacsoráinak elmaradhatatlan vendége a főispán. Szép szál szőke ember, úgy a negyven felé. Feleséges. A felesége még szép asszony, de soha az utcán nem látni. Idegbénulás érte a lábát öt évvel ezelőtt. Három évig járta az orvosokat, fürdőhelyeket, de nem használt. Kényszerű rabszolgája lett az otthonának. Természetesen a Bonidesz-ház küszöbét sem lépte át soha. Azokban a vázlatokban, amiknek alapján én Bonidesznek a cikkeket tollba diktálni szoktam, sűrűn szerepelt a főispán. Maguk a vázlatok rendszerint nem Bonidesz kezétől származtak. Különösen, ha a téma a főispán személye körül forgott. Az a gyanu fogott el, hogy ezeket az impurumokat maga a főispán szokta papírra vetni.

A bosszúmat pokolinak terveztem... Ezt csináltam: Átmenetül háromfolytatásos novellát vittem az *Ellenzék*-nek. Itt kitörő örömmel fogadtak. Különben is jó szívvel nézték a dolgaimat, de hogy épp a kormánypárti Bonidesz patvaristája állít be hozzájuk, örömük határtalan volt. Ez kellett épp nekem... Még azon a héten politikai cikkeket kínáltam nekik. Nem akartak hinni a fülüknek. Hát még amikor vázoltam a cikk témáját. A címe: *A főispán Pestre készül...* A lényege maróhangú kigúnyolása annak, hogy a főispán az anyaországból jött és hogy minden szava, cselekedete, visszakészülődés Pestre a hússzfazekak mellé. Hogy számára Kolozsvár csak politikai ugródeszka... Aztán megpendítettem még valamit e cikkben. Egy különleges erdélyi hangot. Hogy hagyjanak már minket, erdélyi magyarokat, békén az anyaországi politikusok! Viszont az erdélyi politikusok

maradjanak itthon, Kolozsvárott. Mert az, hogy budapesti politikusok jönnek Erdélybe és ugyanakkor az erdélyi férfiak java Budapesten táborozik, megosztja, gyengíti az erdélyi magyarságot a románsággal, a szászsággal szemben... Utalt az a cikk többek közt arra, hogy az egyik országgyűlési választáson a kolozsvári első kerületben a Budapestről jött Hegedüs Sándor elbuktatta Ugron Gábort. És hogy a kolozsvári magyarság a bevonuló Hegedüst közáporral fogadta. Már akkor, mikor a cikket ott, a szemük láttára írtam, úgy néztek rám, mint aki farsangot járat velük. Nem ment a fejükbe, hogy az a valaki ír a főispán ellen, aki a Bonidesz intímus embere. Annak a Bonidesznek, aki viszont a főispán politikai jobbkeze.

Amikor pedig a cikk alatt megpillantották nevem kezdőbetűit, úgy néztek reám, mint valami örültre...

- Hát te nem névtelenül... akarod...?
- hebegte rám a szerkesztő.
- Gyávaság lenne — feleltem kurtán.
- De hiszen Bonidesz...
- Bonidesznek az én politikámhoz semmi köze.

— Hiszen elvégre igazad van — mondta Ajáky — azonban, félek hogy a cikk megjelenésének órájában Bonidesz felmondás nélkül szelnek ereszt. — Gondolod? — kérdeztem oly közömbösen, mintha nem éppen ezt céloztam volna a cikkel; mintha abban a pillanatban nem járt volna hússomban, csontomban csárdást az öröm.

A cikk aztán megjelent. A hatása, ahogy mondani szokták, leírhatatlan volt... Túlzás nélkül, szájról szájra adták. — Hallottad? A főispán Pestre készül. Szerencsés utat! — mondogatták gúnyosan mindenfelé. Aki az utcán el tudott fogni, gratulált.

(Folyt. köv.)

Galderoni és társa
látszerészek
Budapest, Vörösmarty-tér 1.sz
(Haas-palota)

Beszélő- és éneklőgépek

CHMEL J. ÉS FIAI

magyar királyi udvari zongoragyárosok

IV., GIZELLA-TÉR 3. (Haas-palota)

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kígyó-utca és Apponyi-tér sarok
(Klotild-palota) TELEFON: 71-71.

Férfifehérműek, nyakkendők, nyűlszörkalapok, raglánok és az összes úridivatárak a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „SELYEMSZÖVŐDE R.-T.” gyártmányjaiból áll a d ó a n gazdag választék

LÁSZLÓ és FEKETE

NŐI ÉS FÉRFIKELME-KÜLÖNLEGESSÉGEK ÁRÚHÁZA

BUDAPEST, IV., KORONAHERCEG-UTCA 14-16.

Idény utáni
maradék árusítása e hó 7-én kezdődik

Sok ezer mosó- és szövetmaradék feltűnően olcsó árban kerül eladásra.

P
Kallai úr

Politikus, sportsman, decens, szerény,
igazi nagyúr.
Ami lelkének uraló fénye egy: a király.

Előzékenyen teszi félre iratait az őgróf úr és rendelkezésemre áll, amikor közlöm, hogy mi célból jöttem. Mikor azonban arra kérem, hogy mondjon el önmagáról is valamit, nevezetesen, hogy hol és hogyan tölti a nyarat, mivel foglalkozik most, mik a szándékai, terve, az igazi nagyúr szerénységével jegyzi meg:

— Nem hiszem, hogy ez valakit is érdekelne. Mint igazi falun ülő ember én nyilván nem érdeklek senkit és nem is ambícióm, hogy az emberek figyelmét magamra vonjam. —

Kedves, szinte szerényszavarú mosollyal néz rám. Mosolyában, amint az kemény, komoly barna arcán végigderül, van egy kis kedves, elragadó gaminszerűség.

— Nem akarnak e rovatban politizálni? — mondja újra elkomolyodva. — Pedig igazában nem érdekel most engem semmi más, csak a politika. Nevezetesen a királykérdés. Ennek a mielőbbi megoldása. Nem tudom másként az ország jövőjét elképzelni. De hiszen az álláspontomat általánosan ismerik.

Tervem? Az egyelőre nincsen semmi. Egyáltalán soha nem volt szokásom, hogy tervekről, jövődőről előre beszéljek. Komolytalan, sőt ártalmas dolognak tartottam mindig. Feltételezem, hogyha valaki tervez valamit, az annak keresztülvitelét komolyan akarja is, ennek pedig célravezető útja nem a beszéd, hanem akarat és munka. —

Elmosolyodik újra kedvesen, amikor megkérdem, hogy mint kitűnő autóvezető, nem készül-e valamilyen túrára vagy versenyre?

— Na erről ugyan nem aktuális most beszélni! Majd még azt mondják, hogy én ugyan ne diskuráljak erről, aki egy ilyen szerencsétlen hajtást produkáltam. Azt úgyis hiába magyaráznom, hogyan történt s hogy voltaképpen én nem voltam az oka. Az országutakon ma is napról napra követik egymást az autószerencsétlenségek. Mondhatom, végtelenül kellemetlen és kínos eset volt, különösen, hogy a hölgyek is alaposan megsérültek.

Pedig Magyarországon a legrégebbi autóvezetők közé tartozom. Tizenhat esztendeje annak, hogy megtanultam, mindjárt azután, hogy Pesten elkezdődött az autózás. Azóta mindig magam vezettem a gépet s a mostani karambolig nem is történt soha semmi baj. —

Áttérünk a mai társadalmi életre, szokásokra, divatos táncra, fürdőéletre és ezekre vonatkozólag kértem ki az őgróf úrnak, mint a társasélet egyik legismertebb vezető szereplőjének véleményét.

— A mai női divat az én nézetem szerint gyönyörű, — mondta. — Vonalai egyszerűek és természetes lehetőségét adják annak, hogy a nők könnyen mozoghassanak és mozdulataikban ne legyenek gátolva.

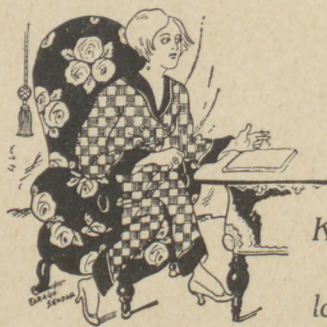
A rövid női hajviselet is tetszik nekem, a nők jórészenek jól is áll. Mindenesetre azonban igen kellemes és egészséges frizura.

Általában a táncok is kiválóak és sokkal könnyebbek a régiéknél. Minden táncot lehet finoman és decensen vagy erotikusan táncolni. Láthattuk ezt a táncok királyánál, a régi valcernél is, ahol az egyén hajlama és műveltsége szerint ugyanaz a különbözőség fennállott. Ami pedig a mai tánczenét illeti, annak javára szól az, hogy sok benne az ütemérzék s így igen nagy segítségére van a táncosoknak.

A magyar fürdő- és strandélet? — mondta végül. — Ehhez nem sokat szólhatok, magam nem veszek részt benne. Egy esetet, mint jellemzőt, azonban meg kell említenem. Külföldi rokonaim látogattak meg, hallottak a siófoki strandról, elvittem hát őket oda. A hatás óriási volt. Mikor meglátták az emberiség legcsúnyább tömegét a napon henteregni, sietve vissza kellett fordulnunk. Igazán borzasztó volt. Nem ismerem a többi fürdőt, remélem, nem mind ilyen visszatetsző. Ez a látvány, ez a fürdő- és strandélet igazán nem válik díszére a magyar tengernek.

Fabinyi Lili

BERZÉTHEY LENKE

LEVELEI

Kedves Szerkesztő úr!

Az „igazi“ nyaralásnak is kell hogy vége szakadjon egyszer, mert nem lehet egész nap csak fürdőruhában nomád életet élni. Mi tagadás, még mi asszonyok is megúnjuk ezt a kényelmes divatot, pláne ha nincs kinek így tetszenünk. S ha tovább maradok e nagy visszavonultságban, nem írhatnék Magának semmi újat, pedig a nyár, úgy látszik, újabbban sokkal alkalmasabb a szerelemre, mint a tél. Nyáron több idő áll rendelkezésre e célra, míg télen az estélyek és zsurok keretében felületes az ismeretség, felületes a szerelem is. Ezt látszik igazolni az a csomó eljegyzés, ami legutóbb történt. És pedig: Almádi Balogh Elemér és szép feleségének Magurányi Olgának második és utolsó leányát Lillyt eljegyezte Steingassner Pál, a Hangya egyik igazgatója. Régen készülő eljegyzés nyert ezzel elintézését. Hiába küldték a leányt Putnokra, a fiút pedig Nyíregyházára, — amint az anyák mondanák — egymásnak szánta őket a sors és ez ellen nem lehet semmit sem tenni. Higyje meg, hogy létezik még ilyen fatalizmus. Csak bízni kell tudni benne. De menjünk tovább. Riedl Miát a kitűnő lovasnőt eljegyezte Zupka Győző huszárfőhadnagy. A lovaglás hozta őket össze. Klimkó Ilyt Szabóky Károly bájos kis özvegyét nemcsak hogy eljegyezte, de talán már el is vette Lukácsy József. A sok házasság ellensúlyozásaképpen közlöm, hogy viszont Lauber Dezsőék elváltak. Érdekes, hogy az a bíró, aki ezt — és általában a legtöbb elválást kimondotta, Soffró Béla, a kiváló sportman — a sok példa dacára kedvet kapott a házassághoz — a napokban lesz az esküvője. Fedák Sári és Molnár Ferenc házassága felbontását, már mint házas ember fogja kimondani. De van még egy eljegyzés készülőfélben. Balatonföldváron a tenniszversenyek alatt nagyon szépen alakult ki egy igen bájos szőke kis leány — melleleg kitűnő parti — és egy szimpatikus szőke fiú szerelme. Hagyjuk érni az ügyet — a szülők is így gondolkoznak. — Ellenben nem igaz az a balatonföldvári hír, mintha Várady Pista, aki alig vált el, már újra nőszülne és legkivált nem igaz az, hogy

azt a leányt veszi el, aki nagyon szeretne a felesége lenni s aki ezt az álhírt pompásan terjeszti.

Lássa, mennyit tud az ember, ha kicsit szét néz a világban. Még azt is tudom, hogy Rohonczy Cica és Sebeők Sanyi miről tárgyaltak oly soká a Türr István-utcában. A „Coco“ és a „Princz“ fejedelmi házasságában állapodtak meg. Sőt tudom azt is, hogy Tóth Gidáné nem válik, Baitrock Ica nem menyasszony, Szemző Elemér nem nyert a héten, Fittler Kamil nem szerelmes, Hutiray Gyula nem nyaral és az Anna-bálok nem sikerültek sem Leányfalun, sem Földváron, sem Füreden, sem Szemesen. Tudom, hogy Pekár Gyuláéknak 60 rózsafát ajándékozott József főherceg, sőt azokat személyesen ültette el a népszerű fenséges úr Pekárék leányfalusi kertjében. Tudom még, hogy Hencz Jenőné karádi kastélya a legmozgalmasabb Somogyban. Ott voltak vendégségben a mult héten Hertelendy Miklósék Kláival és Micivel, Kováts Baby, Papp Joly és Gizkó. Ennek hallatára lóháton ott termett nyolc huszártiszt. Lóról szálltak s a zongorához ült Rubin Dezső, Zilahy-Sebess Gyula és Pridafka Ernő és olyan mulatságot csaptak, mintha csak Csabay Klárikáéknál Tiszaszőlősen lettek volna, hol két nap alatt két garnitúra cigányt fogyasztott legutóbb a jókedvű fiatalság.

De most jön a fekete leves. Multkor azt írtam, hogy a nagy mozistar és a győri szép leányka egymásé lettek. Ez ugyanis egy kis trükk volt, de miután nem használt nekik semmit, meg akarom előzni, nehogy a szerkesztői üzenetekben világosítson fel tévedésemről. Ha már nem sikerült, magam jelentem be, hogy a leány a legkomolyabban nem akar hozzámenni, még akkor sem, ha én ilyen fait accompli elé állítom őt. Lássa, kedves szerkesztő úr, nem mindig az történik, amit mások szeretnének, van eset, mikor a leánynak is van hozzászólása ahhoz, hogy ki legyen a férje,

Ilyen esetet kíván Önnek híve

Berzéthey Lenke

BRETT SAROLTA

női kalapkülönlegességek terméiben

PÁRIZSI MODELLKALAPOK

kópiái már 5—600 ezer koronás áron is kaphatók
BUDAPEST, IV., PÁRIZSI-UTCA 2. és IV., VÁCI-UTCA 9.

Rozgonyi

Telefon:

József 48-53 és József 49-57.

údvári fényképész közli, hogy a Fényképészek Ipartestülete azon akciójára, hogy fényképeit a város különböző pontjairól eltávolíttassa, elhatározta, hogy munkáinak még szélesebb körben való terjesztésére további engedményképen az Ipartestület elleni per befejeztéig hat fényképrendelésnél a leszállított áron kívül egy művészies nagy keretezett képet ad.

példás rend és tisztaság, a fiúk rokonszenvesek, szolgálatkészek és tiszteletteljesek. Elhúzzunk egy sátorfüggönyt, három fiú heverészik benn. Alig, hogy benézünk, már ott terem a parancsnok és bekiált a sátorba:

— Vigyázz!

Nem is tudjuk, hogyan tisztelegjünk vissza erre a megtiszteltetésre.

A másik sátorban két apróság heverészik a nyugágyon. Ezek maródiak, nem is kell vigyázzba állniok. Az egyik, egy kedves, mosolygóskepű kölyök akkora kenyérkaraját rág, mint a tihanyi templom toronyórája. Ebből arra kell következtetnünk, hogy nem a — gyomra fáj.

A konyha itt is a tábor szélén áll, napos cserkészek a szakácsok. Minden nap más-más fiú főz, az egyik éppen tésztaát gyúr most olyan szakavatottsággal, hogy a Rózák, Marik és Boriskák sem különben. Háromszázötven darab szilvásgombócot kell formálnia a tésztaából, már hetvenöt darab készen van. Lebencsleves lesz és szilvásgombóc. Megyünk tovább, hogy ne zavarjuk a szakácsokat az ihlet perceiben...

Este átvitorláztunk Füredre, hogy fölvegyük Ribizkét. A Yacht-Klub fényárban úszik, mikor kikötünk, az emeleti termekben vidám fiatalság mulat: *Lóczy Baba*, *Hornvánszky Viktorné*, az *Irsay* lányok, a *Gombaszögi Frida* szép unokahuga és sok gavallér. *Forgách Balázs* gróffal és *Demjanovich Kornéllal* töltöttük az estét, ők ketten állandó lakói a Yacht-Klub vendégszobáinak.

A következő nap délelőtt azzal telt el, hogy nagy-takarítást rendeztünk a hajón és megfürödtünk a füredi strandfürdőben. Itt egy egészen frappáns felirású tiltó táblát találtunk, a táblára ez volt felírva: *A strandfürdőn vízzel játszani tilos!*

Délben indultunk el Kenesére, de Alsó-Eörsnél olyan holt hullámokat vetett a Balaton, hogy le kellett horgonyoznunk éjszakára. Nem lehetett megmaradni a hajón, olyan dülöngélést vitt véghez a horgonyláncra kapaszkodva. A „kapitány” ottmaradt a hajón, de mi ketten többiek kiveztünk a partra és megszálltunk az egyik villában.

Másnap délelőtt szerencsésen elhajóztunk Keneséig. A fürdőhely lázban volt, előző este óriási sikert aratott *Herczeg Ferencnek* „A dolovai nábob” című színdarabja, melyet műkedvelők adtak elő az „Otthon”-szálló színháztermében. — Kár, hogy nem láthattuk a darabot a holt hullámok miatt, de ideiktatom, hogy az előadást dr. *Bognár*

Elek miniszteri tanácsos rendezte és szerepeikben kitűnők voltak *Virányi Lenci*, *Della-Donna Mihályné*, *Csenky Sándor*, *Vajna Lia*, *Farkas Ferenc*, *Bognár Elek*, *Knapp László*, *K. Boócz Lajos*, *Nagy László*, *Pohárnik István* és *Pintér Ferenc*.

Kenesén különben ping-pong-láz uralkodik. S ez a betegség erősen dül az egész Balaton mentén. A strandon is, a hotelkertben is erősen ping-

pongoznak. A publikum soraiban sok ismerőst találunk, ebéd után egy kicsit bekalandozzuk a strandot, öt óra felé aztán újra nekiindulunk a Lédával.

A szél sehogysem kedvezett ezen az úton, délután ötkor indultunk és reggel hat órakor érkeztünk Balatonföldvára. Egész éjjel manővroztunk és a lassú utazás feletti bánatunkat igyekeztünk ellensúlyozni némi jófajta törkölyök és gyümölcspálinkák elfogyasztásával. A hűvös éjszaka is indokolta az alkohol igénybevételét, no meg az a melancholikus hangulat is, ami mindig elfogja az embert, valahányszor éjszaka vitorlázik a balatoni csillagos ég alatt. Ezúttal különösen a hajnal volt gyönyörű, mely rózsaszínű, haloványkék és violaszín ködökbe takaródzva ébredt fel Tihanynál és vigasztalásuk gyöngye szellőt is hozott magával. A szél a távoli partokról suhant a víz fölé és lábujjhegyen sietett utánunk. Megborzolta a víz felületét, távol, távol, ott ahol a szél ébred, ilyenkor a víz zúgni kezd, a zúgás egyre közeledik olyan ütemben, ahogy a szél közeledik. Egyszerre aztán utólér bennünket, a vitorla duzzadni kezd, a kis zászló fenn az árboc csúcán pattog egyet-kettőt és a yacht orra csobogva kezdi vágni a habokat. Egy perc az egész és az előbb még szelíd kék víz haragos zöldre változik a szél játékatól. A hajó pedig kissé oldalt dőlve, frissen és sebesen, mint egy álomból ébredt nagy fehér madár szárnyal a földvári móló felé.

Földváron még csak néhány korán kelő, hajnali halász van ébren. Roppant türelemmel figyelik a kivetett horgokat és nagyon neheztelnek, hogy mi ott lármázunk az öbölben, A Majom-sziget alatt megfürdünk, aztán partra szállunk, avatott borbélykezek rendbehozzák elvadult kalózkülsőnket. Ebédre *Petrik Jenő*ékhez vagyunk hivatalosak, a házi-asszonynak kedves szállóvendége is van, *Létay Ernőné*, *Mészáros Cica*, aki a földvári tenniszversenyekre érkezett le és szorgalmasan treniroz a — ping-pongasztalnál. Itt is ping-pong, ebéd után este hatig száll a kis fehér lapda ide-oda a zöld asztal felett. Alkonyatkor aztán lemegyünk a tennispályákhoz, ahol együtt van egész Földvár. Itt van *Eckhardt Tibor* és fiatal felesége, a bájos *Podmaniczky Ellen* bárónő, itt vannak *Perczel Tiborék*, *Suppan Kornélék*, *Gecső Sándorék*, *Szunyogh Gábor* a régi földváriak közül. Itt találkozom *Csimpivel* is, egy gyönyörű, szőröspofájú snaucerrel, aki három év előtt még az enyém volt, aztán *Eckhardt Tibor* tulajdonába ment át. A kutya erősen figyel, percekig néz és szaglászik, aztán boldogan vakkantva ugrik neki a régi gazdájának. A viszontlátás öröme meghívjuk *Csimpit* vacsorára, vacsora után pedig újra vissza a hajóra. Pont tizenegy óra, mikor a Léda kisuhan a móló mögül, piros és zöld lámpáinak visszfénye lágyan reszket a holdfényes habokban.

A három nyugtalan hajós némán gubbaszt a fedélzeten. A mólón szerelmes párok üldögélnek, a kikef némi irigységgel látunk boldogan ottmaradni a parton, mialatt mi az éjszakában nekivágunk vitorlás utazásunk második szakaszának...

Endrődy Béla.

SZÉPSÉGKULTUSZ

ROVATVEZETŐ:
POSTA SÁNDOR DR.

DOHÁNYZÁS ÉS NŐI SZÉPSÉG

Seholsem olvastam még, hogy valaki a dohányzás esztétikájával foglalkozott volna. Egészségügyi okokból már számosan nyilatkoztak, de hogy a dohányzás milyen helyet foglal el a nő szépségének a kultuszában, ez olyan kérdés, amihez csak kesztyűs kézzel nyúlhatunk. Különösen ma, amikor alig akad nő, aki nem dohányzik. Én a nők dohányzását a rosszul értelmezett feminizmus túlhajtásának tartom.

Kiindulok abból az egészen természetes tényből, hogy a dohányzás a nő amúgy is szubtilisabb szervezetére káros. A nikotin mérge, amelyet meg lehet szokni, de mindenesetre mérge. Efőltt vitatkozni nem lehet és mindazok, akik a „mérsékelt dohányzás“ mentegetésére érveket, sőt ú. n. tudományos érveket halmoznak össze, vagy nem dohányos emberek, vagy lelkiismeretlenül segítenek valamit, ami szükségtelen, haszontalan és káros ahhoz, hogy szenvedélyes megszokássá legyen. A baj éppen itt van. A nőnek természettől impulzívabb az extrém dolgokra hajlamosabb idegrendszere, sokkal könnyebben lehet valamely szenvedély rabja, mint az utánzolt férfiemberé, orvosi szempontból pedig minden szenvedély feltétlenül megelőzendő, mert az idegrendszer mindennemű szenvedély hatása alatt súlyosan reagál, a nőnél pedig éppen nőiségének, szépségének megóvásában az idegrendszer harmonikus működése az a fő tényező, amelyet minden kilenéstől távol kell tartanunk, hogy a nő természetes szépségét konzerválhassuk.

Dehát a nő dohányzása ma divat! Rossz divat, ellene küzdenünk kell, de amíg divat, addig is a higiénikusnak meg kell tennie mindent, hogy a káros részét a minimumra redukálhassuk s ha már divat, akkor az esztétikusnak hangsúlyozni kell benne azt, ami esetleg szép, amit a nő a maga megjelenésének előnyére kihasználhat.

Esztétikai okokból a nő kizárólag csak cigarettát szívhat. Re-

mélem, hogy a nők szivarozása és csibukozása vagy pipázása ellen érvelnem nem kell. A cigaretta finom legyen és a sajátja. Kínos dolog visszautasítani a kínált cigarettát, ha fölismertük, hogy nem elég finom. A hölgynek tehát legyen sajátja, viszont képtelenül esztétika ellen van az, ha egy szép, finom megjelenésű nő jól rúzsolt ajkairól kapadohány illata bodroz a levegőben.

Nagyon kellemetlenül hat férfiemberre, ha egy nő ujjai a nikotintól sárgák és főképp ha rajtuk a nikotin átható férfiszagát érezni lehet. Ha tehát egy hölgy cigarettazik, akkor vagy úgynevezett „tokos“ hüvelybe töltött cigarettát szívjon, vagy használjon hozzá szopókát. A dohányzás divatja nem éri meg azt, hogy a gondosan ápoltnak tűnő női kéz finom ujjai szenvedjék meg a hátrányát.

A fogakat természetesen sárgítja a cigarettázás, még pedig a színeződés nem mindig a dohányzás mértékével van összefüggésben, hanem inkább a fogak anyagának egyéni változatosságával. Vannak fogak, amelyek napi 20–30 cigarettától sem sárgulnak és viszont némelyek 4–5 cigarettának az elszívását is a színükkel elárulják.

Igaz, hogy vannak ma már kitűnő készítmények, melyek ezt a fogsárgító divatot paralizálják és visszadják a fogsor ragyogó fehérségét, de a sárgító hatást csökkenthetjük azáltal is, ha a cigarettának a fogakhoz kerülő nikotintartalmát redukáljuk. A redukció történhet egyfelől azáltal, hogy nikotinszűrővel ellátott hüvelyeket, vagy szűrős szopókát használunk, vagy pedig már eleve nikotintól mentesített denikotinizált dohányt szívunk.

A szép kultusza mindenesetre elvárja a nőtől, hogy keveset cigarettázzék! Az a nő, aki sokat, mértéktelenül dohányzik, vétkezik nemcsak a saját egészsége ellen, de a nőiség ellen is. A női szépség ápolásának lelki föltétele pedig a nőiség ápolása s ebben a férfit majmoló divatú világban még inkább fontos, hogy a nő szép legyen, de nőies maradjon.

BERETVÁLKOZÁS UTÁN HŰSÍT.

Ne vonj meg magadtól
Semmi jó falatot,
Karcuságod a „Zander“-ben
Könnyen visszakapod.

Semmelweis-uca 2.

Vadász drogéria Budapest, IV., Ferenciek tere 1.

(Királyi bérpalota) Tel.: József 149–70
Az előkelő közönség kedvenc bevásárlási forrása. Az összes külső és belföldi illatszere és kozmetikai különlegességek nagy választékban

HAJSZÁLAKAT hölgyek arcáról, karjáról végleg kiirtja POLLÁK SAROLTA

VI., Andrassy-út 38. I. em. „Miracle“ hajeltávolítószert szétküldése utasítással. Szépségápolás, szemölcsirtással. Prospektus.

VADÁSZAT ÉS KUTYASPORT

HÍRES
ÚRVADÁSZOKRÓL

ROVATVEZETŐ

IV.

Idősb Wesselényi Miklós báró.
(1751—1809.)

KERPÉLYBÉLA LOVAG

A Wesselényi-nemzetséget jellemezte a szelidség, állhatatosság, vallásosság, férfiasság, felebaráti és hazaszeretet. De Wesselényi István nőül vette Dániel Polixena baronesst, aki türelmetlen, indulatos véralkatú volt és ezt az ingerlékeny vért örökölték fia és unokája, a Miklósook. Míg tehát a másik ágon leszármazott Wesselényiek megtartották eredeti szelíd jellemüket, addig a Dánielvér okozta, hogy István fia, az első Miklós, lobbanékony, gyakran a dühösségig indulatos lett. Emellett azonban sok nagy tehetséggel volt megáldva. Feddhetetlen tiszta jellem, érzékeny jóindulat, szenvedők iránti részvét, tevékenység, hazája és nemzetének imádásig való bálványozása és az a felemelkedett gondolkodás, mely a rideg, mindennapi életet magasabb nézőpontból tudta felfogni: oly férfiúvá emelték fel őt, akin bámulattal csüngött kora és emléke előtt tisztelettel hajlik meg az utókor. Találón írja róla Berzsenyi:

*Neved dicsőült Wesselényi
Rettenetes vala és imádott.*

Id. Wesselényi Miklósban a Dánielvér és az elkenyveztetett nevelés a káros indulatosságot a legnagyobb fokra emelte. Nevelői, a derék Cornides Dániel és Deáky Pál nem tudtak lelkületére hatni. Tizenhétéves korában már beáll a Bethlen-huszárok közé és 1772-ben mint kapitány van jelen a Lengyelországból Mária Teréziának

jutó Galicia elfoglalásánál. Indulatos, maga fölött parancsolót nem tűrő természete miatt azonban ott kellett hagyania a katonai pályát, 1777-ben a szebeni zárdából elrabolta a bájos Cserey Ilonát és nőül vevén bálványozott kedvesét, Zsibóra vonult vissza.

Természetére páratlan szelídlelkű hitvese sem tudott hatni. A nagy lelkierőjű férfiú csöndes pillanataiban erkölcsi véteknek tartotta indulatosságát és annak megfékezésére mindent elkövetett. Szeszies itallal, vagy fűszeres étellel sohasem élt, húst ritkán evett, télen-nyáron hideg, jeges vizet ivott, hideg vízben mosdott, de buzogó vérért mindezek sem voltak képesek lecsillapítani és az indulatosságán ezerszer könnyezve bánkódó, erős férfi a legelső alkalommal már megint nem ura önmagának, a heves vér ördöge gúnyjátékot űzött lelkierőjével. Indulatosságán imádott nejét és egyetlen fiát sem kímélte. Szangvinikus volt a végletekig. Pályája tele van ilyen jelenségekkel úgy a családi, mint a közéletben.

Családja után legtöbb figyelmét pompás lovaira és ménésére fordította. A híres zsidói ménésnek tavasszal, legelőre való bocsátása minden évben különös ünnepélyességek között történt. A csengőkkel megrakott és cifra, színes szalagokkal felpántlikázott kancákat és csikókat Wesselényi maga, a fia, udvari tisztjei és vendégei lóháton kísérték ki a dűsfűvű zsidói legelőkre. A kikelet ünnepe volt ez ő nála.

— Földműves- és vadásznemzetnek sohasem volna szabad elmulasztani a Tavasz ébredésének megünneplését — mondotta Wesselényi, — mintegy hálaadásul azokért az örömkért, mikben a Természet mindenható ura részelteti őket.

1802-ben sajnálatos intermezzo zavarta meg ennek a szép kikeleti ünnepségnek vigalmát, mely egyaránt jellemző Wesselényi nagy, apai szeretetére, mint hirtelen lobbanékony véralkatára.

Harsonaszó és ostorpattogatás mellett vonult fel a

VADÁSZTERÜLET-BÉRBEADÁS!

Vasuti fővonal mentén 1 1/2 órányira Budapesttől.

Harmincezer katasztrális hold

ebből a területből körülbelül 10,000 hold magas erdő.

*

Az évenként kilőhető vadállomány az erdőben:

- 10—15 drb. szarvasbika (részben erősebb, részben gyengébb),
- 8—10 drb. szarvastehén,
- 10—15 drb. őzbak,
- 8—10 drb. suta
- 60—80 drb. vaddisznó.

A mezőgazdasági területen lőhető kb. 2000 drb. nyúl. Vadliba, vadkacsa tetszés szerint.

4 vadászház, részben berendezve.

Érdeklődések augusztus 15-ig csakis vadászjogosult vadászoktól alanti címre küldendők:

Báró Rosenzweig-Drauwehr Nándor

mint teljhatalmú megbízott.

Budapest, VIII., Eszterházy-u. 30. Tel: József 3—36.

Alapította KIRNER JÓZSEF cs. és kir. udvari szállító 1808. évben.

PIRK JÓZSEF ÖRÖKÖSE

DOTZAUER KÁROLY PUSKAMŰVES

BUDAPEST, IV., KOSSUTH LAJOS-UTCA 17. SZ.
AZ „ORSZÁGOS CASINO”-VAL SZEMBEN

Gyára: VIII., Hunyadi-utca 10.

Telefonszám: József 154-15.

Saját gyártmányú kézimunka és külföldi vadászfegyverek, töltények, felszerelések, sport- és halászati cikkek nagy választékban.

DELAGE

AZ ELEGÁNS VILÁG AUTÓJA

REIMANN

BUDAPEST, V. KER., VÖRÖSMARTY-TÉR 3. SZÁM.

díszes menet Zsibó tágas utcáján. A kertekalatti pocolyában néhány házi sertés szunyókált és a szokatlan zajra hangos rőfögéssel hirtelen felugráltak, mire a fiatal, mindössze nyolcvesztendő Miklós úrfi tüzes hátasa olyan hirtelen oldalszökélést tett, hogy a fiú lebukott róla. Fejét valami kemény göröngybe vághatta, mert ájulva terült el a földön és olyan viaszksárga lett a képe, hogy a szörnyen megijedt úritársaság holtnak vélte a mozdulatlan kis bárót, Atyja leugrott lováról és kétségbeesetten borult fia élettelen testére, zokogva ölelte magához. Szívfüldalmában a rendkívüli erejű férfi is elalélt néhány pillanatra. Ezalatt a kis Miklós visszanyerte eszméletét és talpra szökött. Pillanatnyi ájuláson egyéb baja nem történt. A kíséret és a vendégurak örömhangokban törtek ki, mely váratlan zaj az apát is magához térítette, ki mikor meglátta mosolygó fiát épen, egészségben, az atyai kétségbeesést lobbanékony harag váltotta fel. Hogy palástolja afeletti határtalan örömét, hogy fiának mi baja sem történt, a lóról való lepotyanás szegényére gondolt és ez éktelen dühbe hozta. Fiát mérgesen mellenragadta és szidalmaztta:

— Minő férfiatlan ügyetlenség! — ordította. — És még hozzá, ájulással tetézni a pipogyaságot, ami csak elpuhult, gyenge anyámasszony katonáinál szokott előfordulni! Mely gyáva eset...

Csak hosszas kérlelés után lehetett a felbőszült oroszánt lecsillapítani, mire az ünnepélyes menet tovább vonult és kikelet ünnepe be is fejeződött a szokásos vígalmakkal. Egy ízben Drágba ment, nagybátyja Wesselényi Farkas látogatására, szokása szerint délceg paripán téve meg az utat.

— Nézze bátyám e csikót! Most tanul, de pár hétre a világ legnagyobb embere is megülheti; — szóllott és lovát körülugratta az udvaron.

"Tetra" Ideál-pólya
a legközelebb
boka- és lábpólya

**Nem gummi,
tehát nem ártalmas.**

Ruganyosságát
mosás után is megtartja.

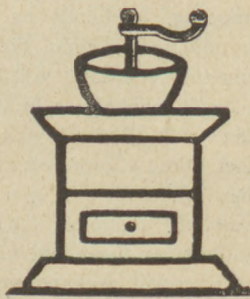
**Ha használja, szép
és formás lesz a bokája.**

Fenti védjegy
az elsődleges minőség biztosítója.

Kapható minden drogériában,
kötésüzletben és gyógyszerárban.

Ha némelyik asszony tudná,

hogy néha mennyire nem praktikusan vásárol, akkor sok pénzt megspórolhatna. — Ne hagyja magát félrevezetni s ne tartson

más kávépótlékot éppen olyan előnyösnek, mint a „Franck”-ot. Az igazi olcsóság éppen abban az utólérhetetlen kiadóságban rejlik, amely a régen bevált „Franck kávépótlék”-nak a kávédarálással mint védjegy specifikus tulajdonsága.

a

— Való, hogy ritka a párja, — felelte Wesselényi Farkas — születve van úr alá.

— De oda is készül ám! Bonaparte fogja ezt mielőbb lovagolni.

Az öreg Farkas báró békétlenül rázta ősz fejét és feddő hangon mondta:

— Ez már nem járja! Ne feledje kend, hogy Bonaparte a mi királyunknak ellensége. És még, hogy fennáll Kufstein! *) (Folytatása következik.)

*) Wesselényi előzőleg 8 évi börtönt ült Kufstein várában, mivel szabadságeszméktől áthatva, nem szenvedette szomszédját, a felette aulikus gróf Hallert. Formális hadjáratot intézett Haller gróf vára ellen és az azt védelmező császári kapitányt elfogatta. Ezért a jogsértésért II. József császár Kufsteinba záratta Wesselényit. Szerző.

MAGYAR HÁZÓRZÓ KUVASZ telivér, tiszta fehér színű, Hortobágy szülötte, törzskönyvelve az Országos Ebtörzskönyvben, a legkarakteresebb és intelligensebb őrzőeb, az udvar, park díszje. Egy kan, egy szuka kölyök eladó, két hónaposak. Ára darabonként egymillió korona. Bővebbet: lovag Kerpely Béla, Hujdunádudvar. Válaszbélyeg kéretik.

DRÓTSZŐRŰ FOX TERRIER kan, 1½ éves, kiállítási példány, a legkitűnőbb pedigreevel, törzskönyvezett, rendkívül szótfogadó, kellemes szobakutya és kísérő, gyalog, kocsis és ló után, eladó megegyezés szerint, Bővebbet: lovag Kerpely Béla, Hujdunádudvar. (Válaszbélyeg kéretik.)

Gyapjú, flór és selyem

Fürdő- és úszóruhák,
fürdőköpeny, gummi-
fürdősapkák és minden-
nemű fürdőruházat

WESZELY ISTVÁN
BUDAPEST
IV. Váci-utca 9.

A JÖVŐ SZEZON PARFÜMJEI

Érdekeset írni Párizsból ma a Társaság számára, ezer és ezer témái közül kiválasztani, hogy mi érdeklí a Társaság fürdőhelyeken pihenő vagy szórakozó olvasóit — nem könnyű feladat. Hiszen a divat nyári újdonságait már nem merem előhozni, amikor Önök odahaza a Szent István-díj szenzációja előtt állanak és gondolataik máris a szeptember vagy még inkább októberben kezdődő őszi társasélet körül forognak s a társaságbeli úriasszony félénk aggodalommal kutat már most azután az apró-cseprő kis eszközök után, amelyek oly elmaradhatatlan kellékei a hódításnak, mint teszem példának okáért maga a toilette vagy a legutolsó hangverseny *egyéni* kritikája. Nos, ha tehát ilyen körből kell témát keresnem, úgy a közelgő őszi szezon, vagy talán a folytatása, az idej bális szezon számára nem találhatnék hasznosabb közölnivalót, minthogy a Társaság olvasói számára már most eláruljam, hogy mik lesznek a divatos parfümök a közelgő szezonban.

Ismeretlen — legalább otthon Pesten még ismeretlen — gyár féltve őrzött illatszerszenzációit kellett felkutatnom, hogy első kézből kapják meg az illatsodák újdonságait, amely nélkül a társaságbeli elegáns asszony csak úgy érezné magát, mintha az idej jourokon a tavalyi toiletteiben kellene megjelenie. A felső tízezrek legdivatosabb parfümje ma a Rothschild-gyár *Le Lys Noir*-ja. Amikor a tavaszi szezon nagy estéjein akkor még csak egy-két legmagasabb társaságbeli hölgy először hordozta körül ruhája selymein a *Le Lys Noir* illatát, mindenki megérezte, hogy ez a parfüm épp oly karriért fog befutni, mint annak idején az egész világon közkedveletté vált s az angol királynő által először használt *Ideál*. De abban mindannyian meggyeztek, hogy ez az illat nem fog az utcára kerülni, mert oly sajátos, annyira egyéni, hogy e parfüm diszkrétisége már eleve kizárja, hogy ez az illat megkedveltesse magát azokkal, akik csak a külsőségeket tudják szolgálisan utánozni. A *Le Lys Noir* irigyelt tulajdonosai pedig akkor dehogy is árulták volna el parfümejük nevét, vagy a titkot, hogy honnan szereztek be a hódító különlegességet, hiszen a gyár maga is csak kísérletképen bocsátott útnak kiválasztottjai számára egy-két üveggel, hogy féltő gonddal kísérje parfümje diadalmas társasági bevonulását, mert az *Isabey*-gyár a *Rothschild* bárók gyára, a világért nem akar a *Lys Noir*ban olcsó, a tömegfogyasztásra szájt árút hozni a parfümpiacra. Ez a gyár, mely a régi, már évszázados gyárakkal veszi fel a harcot, tisztában van azzal, hogy neki minden tekintetben újat, kiválót kell alkotnia, ha az érdeklődésnek azonnal a homlokterébe akar kerülni. Üvegjeit, krémtegyejeit s minden a kiállítás szempontjából számottevő cikkét Párizs első iparművész-tanáraival tervezeti s egy-egy üveg parfüm kiállításában olyan, mint valami drága ékszertárgy. Sikerült megtudnom, hogy az *Isabey*-gyár a közeljövőben még öt újdonságot visz a piacra s ezek közül a csodálatos *La Route d'Emeranda*-t, vagy a valóban bájos *L'Ambra de Cortloge*-t már Rómában bevezették s a római társasélet felsőbb lízeze e két parfümről ismernek egymásra. A *Le Chipre Celtice*, a *Sir Gallahad* már nehezebb illatok. Azt mondhatnók, hogy bizonyos tiszteletet követelnek maguknak az előkelő parfümök között, míg a *Jasmin d'Isabey* talán a kacagó élet bájos fiatalságának lesz közkedvelt illatszere.

Ugyanezen gyár gyönyörű piros esztergályozott csontdobozaiban hozza forgalomba *Lyna Cavallieri* néven egy-csapásra felkapott rouge-krémjét. A legtokéletesebben

utánozza ez a krém a fiatal, talán gyermekleány üde arc-pírját s kimondhatatlan előnye, hogy ellentétben az eddigi arcfestékek rikító színével alig árnyalatbeli különbséggel fedi a szín szempontjából javításra szoruló arcot, ahonnan

Stein Edith

„Wiener Salonblatt“-ból — d'Ora Wien, felvétele

le nem porlik s csak szappannal távolítható el még akkor is, ha a krém az időjárás viszontagságainak is hosszabb ideig volt kitéve. Ugyanez a cél vezérli *Isabey*-eket a szájpirosító crayonjukkal, melyek kék emailfoglatja, mint valami gyönyörű kis nipp foglal helyet minden társaságbeli asszony toiletteasztalán.

Mulford: Sajnos így, itt nem írhatom meg mind-azt, amit — még az én praxisomban is — érdekes írásáról szeretnék. Ne szégyelje, de nagyon hibásnak tartom, azonban feltétlenül az a természet, mely változni tud. Maga Mulfordot idézi, én Tagora helyett kiváló költőjüket; Adyt:

„És Jézus is szerette, szegény,
Kezét tartani a bűnös fején,

Hiszen a bűn mindig egy jajkiáltás
A Sors felé, hogy mért nem marad
Az ember mindig tiszta s szabad,
Vadba beoltott, nemes rózsaszem.”

Az „akarat”-ról kérdez. Gondolkodják csak . . .
Hát lehet arról pár sorban írni? . . . Én a determinációt vallom.

Grófnő: A levél balkézzel van írva, ne sajnálja tőlem a jobb kezét!

Pannonia: Előkelő, intelligens és nagyműveltségű hölgy írása, ki e mellett egy nagyon értékes tulajdonsággal is bír: szerény. Tudatában van egyéni értékének s nem adminisztrálja úgy magát, hogy ezt mások észrevegyék. Higgye el kérem, az Ön cselekedete helyes. A nem rokon lélekben úgysem rezonálnának az Ön szavai, nem találnának megértésre előkelő gondolatai.

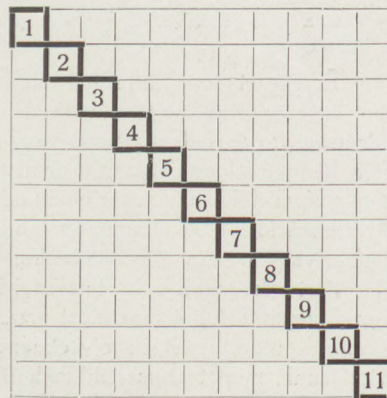
Többeknek: Értesítjük olvasóinkat, hogy Yogiradzsának ezentúl csupán azon leveleket küldjük el, melyeket előfizetőink küldenek be hozzánk.

Azonban előfizetőinknek is lapunkban csupán rövidebb választ közölhetünk, mert kevés a helyünk csupán grafológiára. Yogiradzs pedig arról értesít bennünket, hogy a legtöbben — ami érthető is — hosszabb választ kérnek tőle. Ezért mindazoknak, kik egy diszkrét, őszinte és részletesen megírt jellemrajzot óhajtának akár saját, akár ismerőseik vagy alkalmazottaik írásáról, levélben fogjuk megadni a feleletet, de ezen esetre kérjük, hogy a költségekre 50,000 korona névértékű bélyeget is szíveskedjenek levelükhöz csatolni.

Kockarejtvény

1. Vízszintes és függőleges sorok: az ideai bálok egyik legünnepeltebb táncosnője és „A Társaság” egyik legszebb címlapja. — 2. Vízszintes és függőleges sorok: az ideai bálok egyik bálkirálynőjének, egyben „A Társaság” egyik legszebb hátsó címkéjén szereplő hölgynek vezetéknéve. — 3. Vízszintes és függőleges sorok: amik az idén kongtak az ürességtől. — 4. Vízszintes és függőleges sorok: ennek a szolgálatában áll lapunk. — 5. Vízszintes és függőleges sorok: legnagyobb élő szónokunk. — 6. Vízszintes és függőleges sorok: egyik legelőkelőbb mágnásaladunk. — 7. Vízszintes és függőleges sorok: egyik legelőkelőbb női divatcégünk. — 8. Vízszintes és függőleges sorok: a világ

legszebb és legdivatosabb tengeri fürdőjének francia neve. — 9. Vízszintes és függőleges sorok: Kölnben híres. — 10. Vízszintes és függőleges sorok: az okozat anyja. — 11. = betű. — 1-11. álló sor: egyik nagy dicsőséget szerzett világbajnokunk.

A fenti rejtvény megfejtői között két díjat

sorsolunk ki. I. díj Isabey párizsi parfümgyár különlegességei. II. díj „A Társaság” félelvi előfizetési nyugtája. A pályázatban résztvevő mindenki, akinek helyes megfejtése szeptember hó 4-ig kiadóhivatalunkba, VI., Aradi-utca 14. szám beérkezik.

A 27. számban közölt 4 keresztrejtvény megfejtési határidejét f. hó 28-áig meghosszabbítjuk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK:

Mészáros Sándorné, Kisharkály. Levelezőlapját közvetlen megválaszolás végett a „Wiener Salonblatt”-nak megküldöttük.

Többeknek. A „Wiener Salonblatt” a nálunk megjelent arcképek közül mindazokat közli, amelyeket mi neki közlés végett beküldünk, valamiképpen mi is közzétesszük azon fotografiákat, amelyek reprodukálására ezen laptársunk, mint a bécsi előkelő társaság régi organuma, bennünket felkér. Egyébként a legtöbb külföldi hasonló irányú illusztrált lappal hasonló összeköttetésben állunk és így

nincs akadályja annak, hogy a magyar társaságbeli hölgyek portréi több előkelő külföldi lapban megjelenjenek. A részletekre vonatkozólag méltóztassanak kiadóhivatalunkba (VI., Aradi-u. 14. sz.) felvilágosításért befáradni.

Többeknek. „Szépségkultusz” rovatunk vezetője, Posta Sándor dr. jelenleg Baján tartózkodik.

Aggódó anya, Pécs. A „Babyszépség” cikk szerzője Laudon Marietta dr. gyermekspecialista, aki a gyermek-tornát huzamosabb ideig külföldön tanulmányozta. Szíveskedjék részletesen megírni, hogy mily kérdésekre adjon feleletet. Szívesen és díjtalanul ad felvilágosítást. Egyébként a Batizfalvi-szanatórium-ban (Aréna-út 84. sz.) rendel.

LIBÁL B LÁTSZERÉSZ

KLOTILD PALOTA IV. DUNA-U. 6

Felelős szerkesztő és kiadó: MIAKICH KÁROLY.
Szerkesztőség: Budapest, I., Horthy Miklós-út 1. (Tel.: J. 110—88 és J. 58—58.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Aradi-utca 14. (Tel.: 22—87 és 67—90.)
Előfizetési ár: Egész évre 400,000, negyed évre 110,000 kor.
Hornvánszky Viktor R.-T. nyomása, Budapest. Telefon 22—87.